

Kristitty ja työ

“Olkaa siis vahvoja ja järkähtämättömiä, rakkaat veljeni, ja tehkää aina innokkaasti Herran työtä. Tietäkää, ettei Herra anna teidän työnnne mennä hukkaan.” (1. Kor. 15:58.)

Avaintekstit:

- 1. Moos. 3:19;
- 5. Moos. 16:15, RK 2012;
- 2. Moos. 25:10–30:38;
- Gal. 5:22–26;
- Saarn. 9:10, RK 2012;
- 1. Kor. 10:31.

Työ on Jumalan keksintö. Ihannemaailmassa ennen syntiä Jumala antoi Aadamille ja Eevalle tehtäväksi huolehtia puutarhasta (1. Moos. 2:15). Luojansa tavoin, jonka kuvaksi heidät oli luotu, heidän tuli ahertaa luovan työn ja rakkaudellisen palveluksen parissa. Jopa lankeamattomassa maailmassa, jossa ei ollut syntiä, kuolemaa eikä kärsimystä, ihmiskunnan oli tarkoitus työskennellä.

Tässä meidän ”välitilamaailmassamme” (ihannemaailman jälkeisessä mutta luvattua uutta maata edeltävässä) meidät on kutsuttu näkemään työ yhtenä Jumalan siunauksista. Juutalaisten keskuudessa jokaiselle lapselle opetettiin jokin ammatti. Itse asiassa juutalaisilla oli sanonta, että isä, joka ei opettanut lastansa ammattiin, kasvattaisi rikollisen. Jeesus, Jumalan Poika, teki Isänsä tahdon mukaisesti ja käytti useita vuosia elämästään rehelliseen työhön taitavana käsityöläisenä. Kenties hän valmisti Nasaretin asukkaille heidän tarvitsemiaan huonekaluja tai maatalouden työvälineitä (Mark. 6:3). Tämä kaikki oli osa sitä koulutusta, joka valmisti häntä edessä odottavaan työhön. Apostoli Paavali teki Herran työtä aivan yhtä varmasti silloin, kun hän puolentoista vuoden ajan työskenteli arkisin Aquilan ja Priscillan rinnalla teltantekijänä, kuin silloin, kun hän väitteli sapatissin synagogassa (Ap. t. 18:1-4; 2. Tess. 3:8-12). Tällä viikolla tarkastelemme työtä ja sen osaa kristillisessä kasvatuksessa.

Tämä tutkistelu on sapatiksi 12.12.2020

TYÖN MONET KASVOT

”Minä oivalsin, ettei ihmisellä ole muuta onnea kuin iloita ja nauttia elämän hyvydestä. Mutta Jumalan lahja on sekin, että ihminen saa vaivannäkönsä keskellä syödä ja juoda ja nauttia elämän antimista.” (Saarn. 3:12, 13.)

”Työ” - Yhden tavun sana, jolla on kuitenkin monia mahdollisia merkityksiä. Teemme työtä pakon edessä saadaksemme ruokaa pöytään, maksaaksemme laskumme ja säästääksemme pahan päivän varalle. Työn menettäminen on usein pahempaa kuin se, että kärsii huonossa työpaikassa.

Työ voi antaa ihmiselle omanarvontuntoa. Monet määrittelevät itsensä työn kautta ja se antaa heille vastauksen kysymyksiin: ”Mitä teet?” tai jopa ”Mikä olet?” Monet eläkeläiset jatkavat osa-aikatyössä niin pitkään kuin kykenevät, joko rahasta tai vapaaehtoisina. Työ antaa syyn nousta ylös aamulla. Anna teinille työtä niin maailmassa on yksi mahdollinen rikollinen vähemmän.

Lue 1. Moos. 3:19. Mikä on jakeen asiayhteys? Mitä jae puhuu meille työn toisesta puolesta, ainakin joidenkin kohdalla?

Ennen lankeemusta annettu työ muuttuu yhtäkkiä toisenlaiseksi lankeemuksen jälkeen. Tässä meillä on viittaus työn toisenlaiseen puoleen. Joillekin työ merkitsee vain päivittäistä raadantaa, joka päättyy vasta kuolemassa. He rehkivät töissä, joita inhoavat, ja toivovat selviävänsä eläkkeelle asti terveinä. Joillakin työ vie huomion kaikelta muulta elämältä. Siitä tulee elämän tarkoitus, jopa oman identiteetin ainoa lähde. Töistään irrotettuina nämä ihmiset tuntevat itsensä masentuneiksi ja hämmentyneiksi, epävarmoiksi siitä, mitä tulisi tehdä tai mihin suuntaan kääntyä. Eläköityessään he saattavat joutua huonoon kuntoon fyysisesti tai psyykkisesti, ja usein he kuolevat ennen aikaisesti.

Kristittyjen tulee oppia, miten tehdä työtä Jumalan toivomalla tavalla. Työ on muutakin kuin taloudellinen välttämättömyys. Ihminen on muutakin kuin pelkkä työntekijä. Oikein ymmärrettynä ihmisen elämäntyö on palvelukanava, ilmaus ihmisen suhteesta Herraan. Yksi opettajan tehtävistä on auttaa oppilaita löytämään työ, jossa heidän taitonsa ja Jumalan heille antamat kiinnostuksen kohteet kohtaavat maailman tarpeet.

KÄTTEMME TYÖT

Ammatti tai työ antaa tekemistä elämään. Jopa kaikkein eniten aivonystyröitä vaativassa töissä olevat ihmiset tekevät jollakin tavalla jotakin fyysistä työtä, vaikka se tarkoittaisi vain tietokoneen näppäinten painelua.

Mitä seuraavat jakeet opettavat meille työstä käyttäen työn symbolina ”käsiä”?

5. Moos. 16:15, RK 2012 _____

Saarn. 9:10, RK 2012 _____

Sananl. 21:25 _____

Jer. 1:16, RK 2012 _____

Jumala on antanut meille ”kättemme työn”, jotta saisimme siitä tyydytystä ja iloa (ks. Sananl. 10:4; 12:14, RK 2012). Psykologiassa käsitteellä ”minäpystyvyys” kuvataan uskomusta siitä, miten jokaisella on kyky saavuttaa jotakin merkityksellistä elämässään. Minäpystyvyys eli omiin kykyihin luottaminen ei lisääny sillä, että ihminen hokee: ”Luulen pystyväni! Luulen pystyväni!” Vain oikeasti jonkin tekeminen lisää minäpystyvyyttä.

Sen lisäksi, että ”kättemme työ” on Jumalan siunaus (ks. Ps. 90:17) meille itsellemme ja tarjoaa meille mahdollisuuden elää merkityksellistä elämää, Jumalan perimmäinen suunnitelma on, että ”kättemme työ” olisi siunauksena myös toisille. Paavali kirjoittaa, että meidän on tehtävä työtä – tehtävä jotakin hyödyllistä käsillämme, jotta meillä olisi jotakin mitä jakaa toisten kanssa. Paavali itse eli tosissaan tämän periaatteen mukaan:

”Te tiedätte itse, että minä näillä käsilläni olen hankkinut itselleni ja tovereilleni sen, mitä olemme tarvinneet. Kaikin tavoin olen teille osoittanut, että näin, työtä tehden, tulee huolehtia vähäosaisista muistaen Herran Jeesuksen omat sanat: ’Autuaampi on antaa kuin ottaa.’” (Ap. t. 20:34, 35.)

Nehemian yksinkertaisen rukouksen tulisi olla meidänkin rukouksemme: ”Mutta vahvista, Jumala, minun käteni!” (Neh. 6:9, RK 2012.)

Mikä on asenteesi työtäsi kohtaan? Millä tavoin voisit saada työstäsi sellaista, että se olisi suurempa siunauksena toisille?

**ERINOMAI-
SUUS
TYÖSSÄ**

Silmäile 2. Moos. 25:10-30:38. Kuinka yksityiskohtainen Jumala oli pyytäessään Moosesta pystyttämään pyhäkköteltan? Mitä tämä kertoo Jumalan luonteesta?

Kun Jumala käski Moosesta rakentamaan teltan, tämä olisi voinut sanoa: "Hoituu, Herra! Olenhan pystyttänyt telttoja siitä asti, kun yli 40 vuotta sitten pakenin Egyptistä. Pikku hetki vaan!" Teltan pystyttäminen tuossa midianilaisessa puolipaimentolaiskulttuurissa oli pikku juttu. Mooses olisi voinut tehdä sen silmät sidottuina samalla kun mietti tärkeämpiä asioita. Mooses ei ehkä osannut odottaa näin yksityiskohtaisia piirustuksia arkkitehtonisesti niinkin yksinkertaiseen rakennelmaan kuin teltta. Mukana tuli pitkä lista siitä, kuinka teltta, sen kalusteet ja vielä pappien vaatteetkin tuli toteuttaa. Suunnitelma sisälsi lähes 150 yksityiskohtaista ohjetta. Yksinkertaisen pöydän valmistamiseksi tuli noudattaa 7-vaiheista rakennusohjetta (2. Moos. 25:23-30).

Jumalan osoittama kiinnostus yksityiskohtiin telttansa rakennuttamisessa (ja myöhemmin uhrijärjestelmän antamisessa) osoittaa sitä erinomaisuuden henkeä, joka Jumalalla on – halua tuottaa vain mestariteoksia. Materiaalit olivat parasta mahdollista laatua, suunnittelu virheetöntä, työn jäljen oli oltava erinomaista. Sanoma oli selvä: "Vain paras on kyllin hyvää Herralle!"

Vaikka normit vaikuttivat korkeilta, Jumala itse huolehti siitä, että tarjosi voiman ja resurssit saavuttaa ne. Luemme 2. Moos. 31:1-6 ja 35:30-36:1, että Jumala antoi ihmisille tarvittavat kyvyt. Työmiehet täytettiin "Jumalan hengellä", joka antoi heille kykyä ja ymmärrystä kaikenlaisissa kädentaidoissa niin, että pyhäkön ja sen kalusteiden valmistaminen eteni "niin kuin Herra oli käsenyt" (2. Moos. 36:1). Kahdelle pääsuunnittelijalle Herra oli "antanut myös taidon opettaa muita" (2. Moos. 35:34), että tieto ja taito säilyisivät jatkossakin Israelin yhteisössä. Vaikka nämä kaksi miestä nostetaan kertomuksessa esille Jumalan valitsemina johtajina, muutkin saivat lahjoja osallistua työhön (2. Moos. 36:2).

Langennut, syntinen luontomme ei ole pätevä tekosyy sille, että voisimme suhtautua tehtäviimme mitenkään muuten kuin äärimmäisellä antaumuksella. Jumala odottaa, että teemme aina parhaamme ja annamme lahjamme, kykymme, aikamme ja koulutuksemme suurten asioiden edistämiseksi.

TYÖ JA HENGELLI- SYYS

”Jos me elämme Hengen varassa, meidän on myös seurattava Hengen johdatusta.” (Gal. 5:25.) Ihmisen työ ja hänen hengellisyytensä kuuluvat erottamattomasti yhteen. Kristillisuus ei ole mikään vaate, joka voidaan pukea päälle tai riisua pois aina mielialan tai sen mukaan, mitä vaiheita elämässä tulee vastaan. Kristinuskossa ihmisestä tulee uusi luomus, jonka olemus tulee esille kaikilla hänen elämänsä alueilla, myös työssä.

Lue Gal. 5:22-26. Mitkä Paavalin kuvaamat lahjat kuvaavat myös sinua ja sinun työtäsi?

The Expository Dictionary of New Testament Words -sanakirja kuvailee ”hengellistä” ihmistä ihmisenä, ”joka ilmentää Hengen hedelmää omalla tavallaan”. Voimme tästä tehdä sen johtopäätöksen, että olemalla yhteydessä Kristukseen me ihmiset toimimme uskovina kaikilla elämämme aloilla.

Eräs potilas makasi kuolinvuoteellaan floridalaisessa sairaalassa, ja hänen läheisin ystävänsä valvoi hänen vuoteensa vierellä. Sairaanhoidajat kävivät tämän tästä huolehtimassa potilaan tarpeista. Ystävä halusi ylläpitää keskustelua, joten hän kysyi sairaanhoidajilta, missä nämä olivat saaneet koulutuksensa. Monet sanoivat suorittaneensa opintonsa Florida Hospital Collegessa.

Tämä teki ystävään suuren vaikutuksen. Myöhemmin hän teki useita vierailuja kyseiseen lääketieteelliseen korkeakouluun nähdäkseen, millaista siellä oli. Miksi? Koska hän oli kertonut ihmiselle, että juuri tuossa opinahjossa koulutuksen saaneet hoitajat tuntuivat antavan hellempää ja rakastavampaa hoitoa hänen kuolevalle ystävälleen kuin muualla koulutuksensa suorittaneet. Hän näki hoitajissa suuren eron siltä osin, millainen asenne heillä oli hänen kuolevaa ystäväänsä kohtaan.

Hän esitti paljon kysymyksiä sairaalayliopistosta ja sen tehtävästä, ja lopulta hän lahjoitti sinne 100 000 \$, jotta sillä koulutettaisiin lisää sen kaltaisia sairaanhoitajia, joita hän oli kohdannut. Hengellisyys on elämäntapa.

Miten oma hengellisyytesi näkyy päivittäisissä tehtävissäsi? Millaisen vaikutelman luulet jättäväsi?

TYÖ JA KRISTIL- LINEN VASTUU

”Tee tarmokkaasti kaikki, mitä kätesi voi tehdä – –.” (Saarn. 9:10, RK 2012.) Miehistä viisain antaa tällaisen neuvon koskien vastuutamme elämämme joka alueella.

Jos ihmisiltä kysytään kristillisestä vastuusta, monet rajaavat ajatuksensa kristityn taloudelliseen vastuuseen. Vaikka raha on tärkeä osa vastuuta, vastuun rajoittaminen pelkästään siihen on aivan liian kapeakatseista. Organisaatio-teorioissa vastuulla viitataan hallinnon vastuuseen kehittämää ja hyödyntää asianmukaisesti kaikkia saatavilla olevia resursseja.

Mitkä ovat seurakunnassa niitä resursseja, joilla Jumala on siunannut meitä? Pietari esittää, että jokaisella on Luojalta saatuja lahjoja, ja näihin lahjoilla siunattuihin kristittyihin hän viittaa pyhänä papistona (1. Piet. 2:5), joka on vastuussa Jumalan edessä kaikista Jumalalta saamista lahjoista: rahasta, ajasta, voimasta, talenteista ja muusta.

Lue Saarn. 9:10, RK 2012 ja 1. Kor. 10:31. Mikä on Jakeiden sanoma siitä, miten meidän tulisi itse työskennellä ja miten opettaa muita tekemään työtä?

Yksi tämän päivän yleisistä sudenkuopista on se, että meillä on taipumus jaotella elämän eri alueet omiin lokeroihinsa. Ihmisillä on työelämä, perhe-elämä, hengellinen elämä ja vielä vapaa-aika. Pyrkimys erotella nämä elämänalueet toisistaan niin, että niiden välillä on vain vähän, jos lainkaan yhteyksiä, on joissakin tapauksissa jopa toivottavaa. Ei ole esimerkiksi hyvä tuoda töitään kotiin niin, että se häiritsee perhevelvollisuuksien täyttämistä. Samoin vapaa-ajan toimien ei tulisi vähentää aikaa, jonka vietämme Jumalan kanssa.

Tällaisia rajoituksia ei tulisi kuitenkaan soveltaa siihen, millaisena hengellisen elämämme on näyttäytyttävä kaikessa olemisessamme. Kristityn työ kasvaa yhdessäolosta ja työstä Jumalan kanssa. Työ on yksi tapa harjoitella Jumalan läsnäoloa. Uskonnollisen elämämme lokeroiminen ja Jumalan rajoittaminen yhteen päivään tai tuntiin tai vaikkapa vain yhdelle elämämme alueelle on sama kuin hylkäisimme Jumalan läsnäolon kaikilla muilla elämänalueilla.

Kaksi kysymystä: Ensinnäkin, kysy itseltäsi, oletko lokeroinut hengellistä elämääsi. Toiseksi, jos olet, miten voit oppia antamaan hengellisyyden hallita kaikkea, mitä teet?

KERTAUS

Lisäaineistoa: Lue 1. Moos. 3; Saarn. 2:18-23; Ef. 6:5-8; Ellen White, *Alfa ja omega*, osa 1, s. 33-44 tai *Patriarkat ja profeetat*, s. 31-42.

Työ - kirous vai siunaus? Vaikuttaa siltä kuin se tulisi osana synnin kirousta (1. Moos. 3:17). Tarkempi lukeminen osoittaa, että kirouksen sai maa, ei työ. Ellen G. White sanoo, että Jumala tarkoitti tämän työmääräyksensä siunaukseksi: "Myös ihmisen osaksi tuleva vaivalloinen ja huolekas elämä säädettiin rakkaudesta. Se oli kurinalaista kasvatusta, jonka hänen syntinsä teki tarpeelliseksi, ja sillä pyrittiin hillitsemään hänen halujaan ja intohimojaan sekä opettamaan häntä hallitsemaan itseään. Se sisältyi Jumalan suureen suunnitelmaan, jonka tarkoituksena on palauttaa ihminen entiselleen synnin turmeluksesta ja alennustilasta." (1AO 41.) Olemmeko kenties itse tehneet työstä kirouksen tekemällä siitä yksitoikkoista, tekemällä sitä liikaa tai yliarvostamalla sen osaa elämässämme? Olipa tilanteemme mikä tahansa, meidän on opittava pitämään työ sille kuluvalle paikalla. Kristillisen kasvatuksen tulee auttaa ihmisiä oppimaan työn arvo ilman, että työstä tehdään epäjumala.

Keskustelunaiheita:

1. Lukekaa Saarn. 2:18-23. Miten Salomo voi pitää työtä yhtä aikaa sekä siunauksena että kirouksena? Mitä vihjeitä teksti antaa siitä, mikä voi parantaa asennettamme työtä kohtaan?
2. Työn avulla voimme huolehtia perheistämme (hankkia ravinnon). Miten voimme siirtää perheellemme myönteisen suhtautumisen työhön?
3. Joskus ero erinomaisen työn tekemisen ja työnarkomanian välillä on hiuksenhieno. Miten pysymme rajan terveellä puolella? Ks. Saarn. 2:23.
4. Paavali sanoi hyvin selvästi: "Kun olimme luonanne, me määräsimme, että jos joku ei suostu tekemään työtä, hänen ei pidä myöskään syödä." (2. Tess. 3:10.) Tämä periaate on hyvin järkevä. Mitkä voisivat olla esimerkkejä siitä, milloin sitä ei voida soveltaa? Miksi emme saa tehdä tästä mitään kiiven hakattua sääntöä, jota ei koskaan saa rikkoa?